

„Alternatywne i wspomagające metody komunikacji (AAC)”

Wspomagające i alternatywne metody komunikacji posiadają następujące rodzaje:

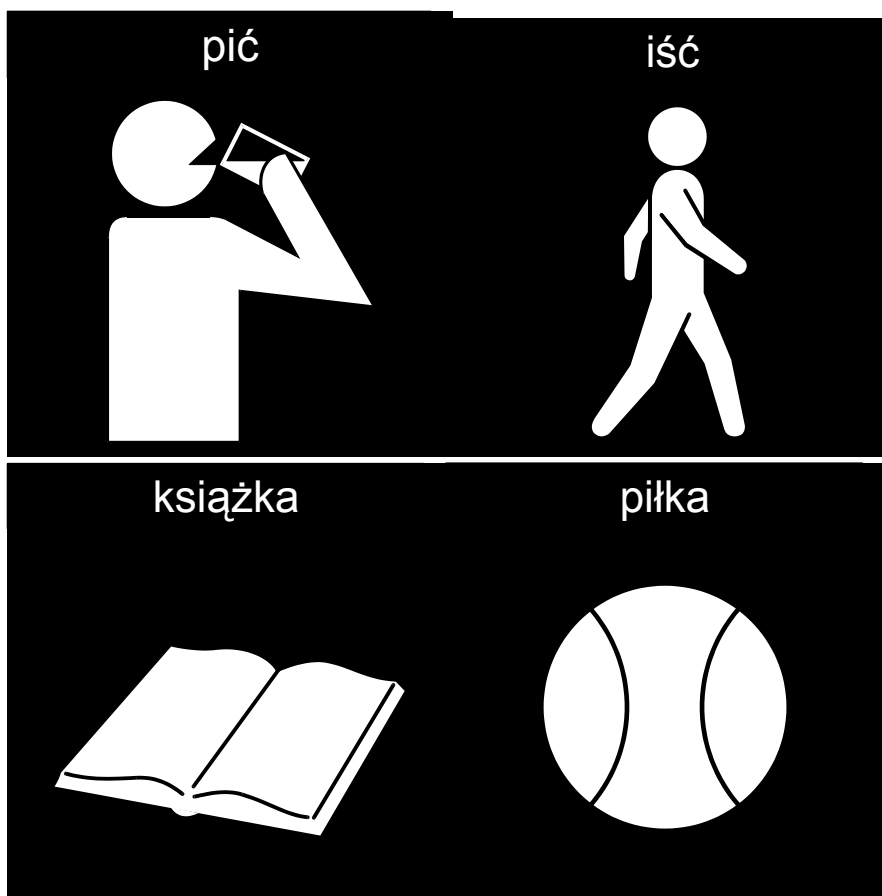
1. Komunikacja wspomagająca dotyczy wszystkich form porozumiewania się, w których ekspresja dokonuje się poprzez selekcję znaków istniejących a fizycznej formie poza użytkownikiem (np. KSIĄŻKI KOMUNIKACYJNE)

2. Komunikacja niewspomagająca występuje wówczas ,gdy osoba dokonuje ekspresji samodzielnie „produkuje znaki” np. gesty

3. Komunikacja zależna – gdy osoba niepełnosprawna jest zależna od drugiej osoby „ tłumacza”.

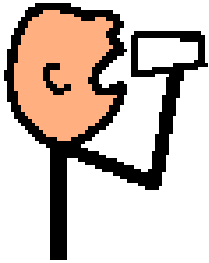
W codziennym życiu każdego człowieka napotykamy na komunikaty, które nie są werbalizowane. Do nich możemy zaliczyć np. znaki drogowe, oznaczenia dróg ewakuacyjnych, oznaczenia metek na ubraniach dotyczących sposobu prania ,prasowania itp. Dla osób nie posługujących się mową głośną, werbalną lub posługujących się nią w ograniczonym stopniu można wprowadzić pomoc w porozumiewaniu się w formie AAC czyli wspomagającej i alternatywnej komunikacji są to:

- **Piktogramy**

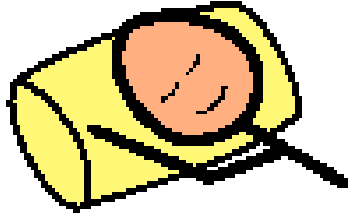

• symbole PCS

pić

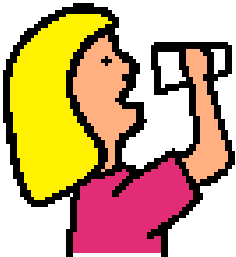
spać

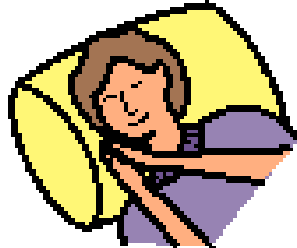
iść

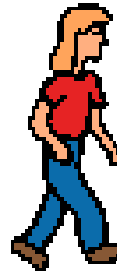
pić

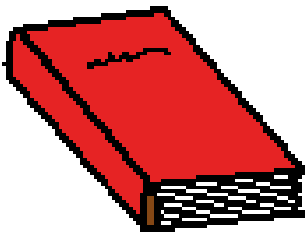
spać

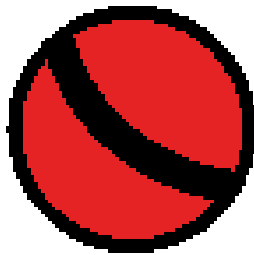
iść

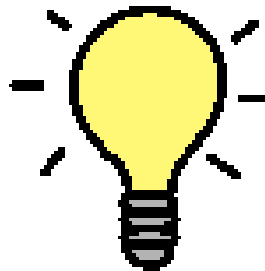
książka

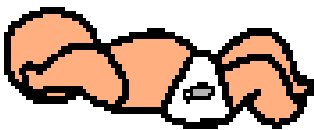
piłka

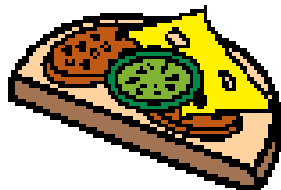
światło

niemowlę

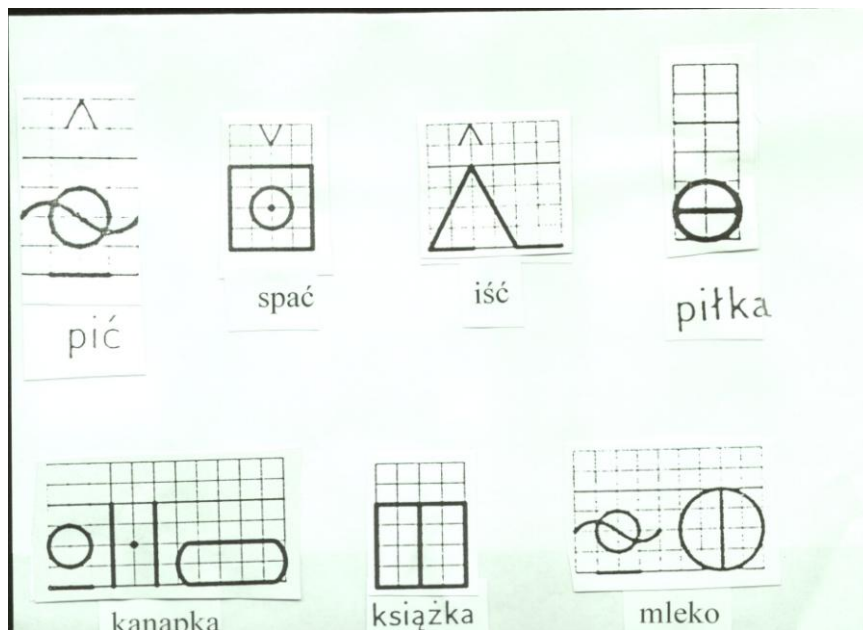
kanapka

mleko

- symbole Bliss

Istnieją jeszcze inne systemy komunikacji pozawerbalnej należą do nich:

- System obrazkowy(Picture Communication Symbols),
- System symboli jednoznacznych(użycie przedmiotów)
- P.I.C-Symbols (Piktogramu Ideogram Comunication),
- Metoda gestów naturalnych
  - SIS
  - Tadoma
  - SIG- Symbole (zdjęcia i rysunki)
  - Alfabet palcowy
  - Gestykulacyjny(alfabet Morse'a)
- System Makaton
- Alfabet literowy, sylabowy, literowo –sylabowy
- System ruchomych symboli
- Metoda rysunkowa(przekazywanie informacji za pomocą własnych rysunków)
- Metody kombinowane

METODY AAC POZWALAJĄ ZROZUMIEĆ I BYĆ ROZUMIANYM PRZEZ INNYCH.
Zapobiegają negatywnym skutkom zubożonego porozumiewania się i wspomagają proces zdobywania umiejętności komunikacyjnych.

Potrzeba komunikowania się z otoczeniem jest jedną z najważniejszych potrzeb psychicznych człowieka. Dlatego komunikacja jest kluczem do poznawania siebie i otaczającej rzeczywistości społecznej, do umysłowego uporządkowania świata poprzez nazywanie przedmiotów, zjawisk, zdarzeń, określanie ich cech i relacji zachodzących między nimi. Gdy dziecko nie mówi, nie znaczy to, że nie ma nam nic do powiedzenia. Często z racji zakłóceń rozwoju, dezorganizacji ulega również proces porozumiewania się. Wiele dzieci szczególnie niepełnosprawnych intelektualnie w takich sytuacjach ucieka się do innych form jak: krzyk, płacz, autoagresja, izolowanie się - zachowań, które pomagają im zwrócić na siebie uwagę i w ten sposób zakomunikować swoje potrzeby. Często zachowania tego typu są wołaniem dziecka o pomoc w zrozumieniu otaczającej go sytuacji. Dlatego ważny jest każdy sposób nawiązania komunikacji, aby można było zrozumieć drugiego człowieka i starać się mu pomóc.